

NAUMASEN SUKUSEURA Ry
2019

JÄSENLEHTI N:o 13

www.naumaset.fi

SUKUSEURAN HALLITUS

VASEMMALTA ISTUMASSA:

Anja Pulli

Puheenjohtaja
Alavinkatu 2 B 14
83500 Outokumpu
p.050 360 3696
sp:pulli.anja@gmail.com

Ritva Silvennoinen

Jäsen
Mutalantie 15
80100 Joensuu
p.040 544 3937
sp:ritva_silvennoinen@hotmail.com

Päivi Tirronen

Jäsen
Rauhankatu 23
50170 Mikkeli
p. 050 341 7808
sp:päivi.tirronen@surffi.fi

Sari Hiltunen

Sihteeri
Korsutie 3 B
Ylämylly 80400
p. 050 585 9167
sp:sari.hiltunen@oyk.fi

TAKANA SEISOMASSA VASEMMALTA:

Tauno Naumanen

Varapj. lehden toimitus
Nepenmäenkatu 1 A 1
80200 Joensuu
p. 050 403 9541
sp:tauno.t.naumanen@gmail.com

Kimmo Lasarov

Jäsen
Lavalhdentie 5
83500 Outokumpu
p. 050 024 2158
sp:kimmo.lasarov@suomi24.fi

SISÄLTÖ

Sukuseuran hallitus.....	1
Puheenjohtajan palsta.....	2
Kotisivut uudistuneet.....	3
Sukutapaaminen.....	4
Naumasan sukua Outokummun Suvisrannalla.....	9
Singapore.....	10
Muistomerkkejä Joensuussa.....	16
Muraali maalauksia.....	18
Yksi kesäkuukauteni vihreillä Fär Saarilla.....	20
Hallituksen jäsenen esittely.....	24
Päivin muistoja Kiviahosta.....	26
Jäsenluettelo.....	29
Tiedotteita.....	31
Kuvakollaasi aikaisemmista suku- juhlista.....	32

NAUMASEN SUKUSEURAN JÄSENLEHTI n:o 13

TOIMITUS, ULKOASU JA TAITTO:

Tauno Naumanen

KANSIKUVAT: Tauno Naumanen

Etukansi: Laskujoki Pielisjokeen

Takakansi: Ruskakuva Kuopion Valkeisen-
lammen rannalta.

NAUMANEN OY

Joensuu • Kuopio • Siilinjärvi • Pieksämäki • Juuka • Nurmes

**KAIKKEA RAKENTAMISEEN
JA
REMONTointiin**

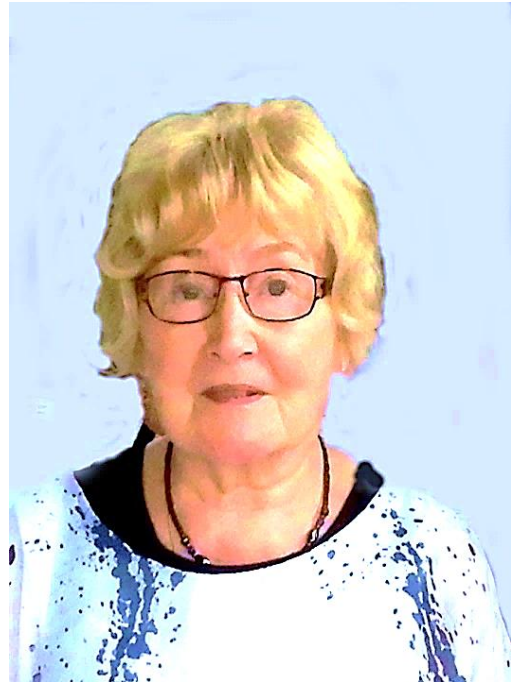

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Hyvät Naumasen sukuseuralaiset.

Onpa vaikea tehtävä edessä näin uutena puheenjohtajana. Ajattelin luvattessani tähän hommaan väliaikaisesti, että pari vuotta menee varmaan jotenkuten mutta enhän muistanut, että pitää ihan tällainen palsta laatia. Olen miettinyt pitkään mitä ihmettä minä teille kirjoittaisin. Ajatus ei vain ala tekemään mitään tekstiä.

Tämä talvi on ollut luminen joka puolella Suomea. On saanut hiihdellä ja laskeutella. Kyllähän nämä meidän vuodet ovat huikeita. Vaikka olenkin kesäihminen niin olisi harmi, jos talvea ei olisi. Onneksi ei meikäläisellä ole suurempia lumitöitä mitä nyt autoa joskus kaivelen lumen alta. Lueskelin Merjan palstoja edellisistä lehdistä ja jossakin lehdessä hän ihmetteli miten nykyajan iäkkäät ihmiset pärjäävät vielä kotona. Se on hieno asia. Harrastukset ja liikunta tekee tosiaan hyvää vanhenevalle väestölle. Nyt kun lukee lehtiä ja kuuntelee ja katselee tiedotusvälineitä niin vanhustenhoito

on kovasti tapetilla ja hunningolla. Koe-tetaan siis pitää kunnostamme kiinni voimiemme mukaan, että pärjäisimme mahdollisimman pitkään omassa kodissamme.

Toivottelen kaikille sukuseuramme jäsenille oikein hyvää alkanutta vuotta 2019 ja jaksamista harrastuksiin, olipa ne liikunnallisia tai kerhoja. Sosiaaliset tapahtumat ovat meille ikäihmisille tärkeitä tapahtumia.

Outokummussa 13.2.2019

Anja Pulli

Sukuseuran puheenjohtaja

KOTISIVUT UUDISTUNEET

Teksti: Meri Anckar

Sukuseurallamme on nyt uudet kotisivut osoitteessa www.naumaset.fi. Uusien kotisivujen tavoitteena on jakaa tietoa niin jäsenille kuin sukuseurasta ja sen jäsenyydestä kiinnostuneille.

Vanhat kotisivut ovat olleet poissa käytöstä viime syksystä lähtien mutta nyt olemme jälleen näkyvillä myös netissä! Kotisivut saivat uudistumisen yhteydessä sisällön lisäksi myös uuden osoitteen: www.naumaset.fi. Näkyvin muutos kotisivuissa on tapahtunut ulkoasussa. Visuaalisuuden lähtökohtana oli Naumasten sukuseuran logo, käytössä olleet sukukokousten valokuvat vuosien varrelta sekä tietysti Pohjois-Karjalan kesäinen luonto. Ulkoasun päivityksen myötä sivut ovat nyt myös responsiiviset eli ne mukautuvat kulloinkin käytössä olevan näyttökoon mukaan. Kotisivujen osiot etusivun lisäksi ovat: Tietoa sukuseurasta, Jäseneksi, Ajankohtaista, Yhteystiedot, Kuvagalleria ja Tietosuoja. Myös sivujen tekstisisältö on päivittynyt uuteen. Tekstisisällön päivitys jatkuu vielä kevään mittaan. Tavoitteena on jatkossa päivittää kotisivuja säännöllisesti, erityisesti ajankohtaista osiota. Ulkoasun päivityksen lisäksi sivuille tehtiin paljon ”näkymättömiä” muutoksia. Sivujen julkaisujärjestelmä muuttui: uudet sivut toteutettiin Wordpress-julkaisujärjestelmällä. Sivuille otettiin käyttöön myös maksuton Google Analytics työkalu, jonka avulla voidaan seurata kotisivuliikennettä. Google Analyticsin avulla tiedetään esimerkiksi kävijä määrät, suosituimmat sivut tai keskimääräinen aika, jonka vierailija sivuilla käyttää.

Meri Anckar

Sivujen toteutuksessa on myös huomioitu ns. SEO-asetukset (Search Engine Optimization) eli hakukoneoptimointi asetukset. Käytännössä sivujen sisältö on pyritty tekemään siten, että sivut näkyisivät mahdollisimman hyvin hakukoneiden, kuten Googlen, hakutuloksissa. Hakukonenäkyvyyteen vaikuttaa toki moni muukin asia kuten esimerkiksi kotisivujen liikennemäärä. Joten nyt kaikki joukolla vinkkaamaan liikennettä uusille kotisivuille! Jos huomaat korjattavaa tai sinulla on ideoita sivuille, niin laitathan viestiä meri.anckar@smartbutlers.com. Kotisivuille otetaan mielellään vastaan juttuideoita Ajankohtaista-osioon!

SUKUTAPAAMINEN

7.7.2018 OUTOKUMMUSSA

Teksti ja kuvat: Tauno Naumanen

Kymmenes sukutapaaminen ja yleiskokous pidettiin 7.7.2018 Outokummun Malmikummuksessa. Päivä oli pilvinen, mutta suhteellisen lämmin. Paikalla oli noin 50 suvun jäsentä ja heidän läheisiään.

Seuran puheenjohtaja Merja Naumanen toivotti kaikki lämpimästi tervetulleiksi. Päivää jatkettiin kahvitarjoilulla ja muhkealla voileivällä.

Varsinainen yleiskokous pidettiin kahvittelun jälkeen. Yleiskokouksessa käsiteltiin sääntöjen määräämät asiat. Uusina jäseninä hallitukseen valittiin Päivi Tirronen Mikkelistä ja Ritva Silvennoinen Joensuusta. Hallituksesta jäivät pois Seija Rönkkö ja puheenjohtaja Merja Naumanen. Merja kukitettiin ja kiiteltiin pitkästä kaudesta hallituksen jäsenenä ja seuran puheenjohtajana.

Iltapäivällä tehtiin linja-autoretki Outokummun Ortodoksiseen kirkkoon, Kuusjärven sankarihautoihin, Keretintorniin ja Vuonoksen avoulouhokseen, joka tosin oli veden peitossa. Malmikumpuun palattua ryhmä outokumpulaisia esitti senioritanssia Anja Pullin johdolla. Päivä huipentui perinteiseen juhlapäivälliseen.

Seuraava sukutapaaminen on 4.7.2020. Tapaamisen järjestely jätettiin hallituksen tehtäväksi ja siitä ilmoitetaan vuoden 2020 lehdessä.

Hallitus piti vielä illalla kokouksen, ja siinä valittiin sukuseuran puheenjohtajaksi Anja Pulli.

Yhteiskuva Malmikummun edessä. Kuvasta puuttuu aamupäivään osallistuneita henkilöitä

Ortodoksinen kirkko ulkoa ja sisältä

Kuusjärven sankarihaudan muistomerkki

Keretin 96 m korkea kaivostorni.

Vuonoksen avolouhoksen sisäänajotie. Avolouhos on yli 100 m syvä ja täynnä vettä.

Valmiina tanssiin

Siskokset Ritva ja Merja Naumanen

Veljekset Tapio ja Keijo Naumanen

Äiti ja poika Liisa ja Jyrki Riikonen

Äiti ja poika Meri ja Younes Anckar

Oikealla isä ja tytär Kauko ja Merja Naumanen

Marja Liisa Stenius ja Eeva Naumanen vilkkaassa keskustelussa

Vasemmalta Raii Oinonen, Reetta ja Kimmo Lasarov

Matti ja Mauri Naumanen sekä Päivi Tirronen

Äiti ja tytär Rauha ja Jaana Haapasalo

Vasemmalta Päivi Tirronen, Mauri Naumanen ja kaksi Pirkko Naumasta

Vasemmalla isä ja poika
Patrik ja Max Anckar

Sari Hiltunen ja Seija Rönkkö

Pihla Tirronen, Pirkko ja Sinikka Naumanen

NAUMASEN SUKUA OUTOKUMMUN SUVISRAN- NALLA SÄRKKÄNIEMEN TILALLA

(Suku kuuluu Leppilammin sukuhaaraan)

Kuvat ja teksti: Aune ja Matti Naumanen

Kantaisä: Ivan Naumanen s. 1836. Vaimo Martta os. Pajarinen

Seuraava isäntä oli heidän poikansa Pekka Naumanen. Vaimo Sofia os. Kirkinen

Seuraava isäntä oli heidän poikansa Aari Naumanen. Vaimo Lempi os. Kinnunen.

Aarin ja Lempin kihlakuva alla vuodelta 1932.

Seuraava isäntä oli heidän keskimäinen poika Antero Naumanen. Hän oli perheetön ja harjoittivat äidin kanssa maa- ja karjataloutta.

Anteron kuoleman jälkeen isännäksi tuli vanhin veli Matti Naumanen. Vaimo Aune os. Hiltunen. Valtaosa pelloista on istutettu puuntaimille. Särkkäniemi on nyt meidän kesäpaikka. Taimien hoidossa ja puutarhassa on tarpeeksi puuhaa ja tämä on meidän **PUUHAMAA**.

Kuvassa veljekset Urho, Antero ja Matti. Kuva vuodelta 1999

SINGAPORE

Kuvat ja teksti: Merja Naumanen

Minulla on ollut sisareni työkomennusten ja hänen monien ulkomailla eri maissa vietettyjen vuosiensa varrella ilo vierailla, lomailla ja viettää hieman normaalia viikon tai parin lomaa pidempiä ajanjaksoja mitä mielenkiintoisimmissa maissa ja -paikoissa.

Elokuussa 2018 siskoni **Ritva Naumanen** muutti lastensa kanssa **Singaporeen** työskentelemään kolmeksi vuodeksi. Sovimme, että tulisin vierailemaan tähän kaukaiseen maahan hetimitä mahdollista. Omalla alallani

Catering työssä tammikuu on vuoden hiljaisinta aikaa kaiken juhlahumun jälkeen, joten siispä Uudeksi Vuodeksi ja kuukaudeksi lomalle kohti Singaporea. Lento on pitkä. **Finnair** lentää suoraan Helsingistä Singaporeen 12 tuntia. Itse valitsin **Qatar Airwaysin**, joka lentää ensin Qatarin pääkaupunkiin Dohaan 6 tuntia ja siitä koneen vaihdolla Singaporeen noin seitsemän tuntia. Koin oikein mukavaksi lennon puolivälissä jaloittelu tauon. Lentoajan pituus hieman kauhistutti, mutta yllättävän nopeasti aika meni elokuvia katsellessa.

Uudenvuoden ilitulitus Marina Bayss

Saavuvin Singaporeen Uuden Vuoden aattona pari tuntia ennen kuin vuosi vaihtui. Matkalaukut äkkiä kentältä kotiin ja siitä suoraan seuraamaan upeaa ilitulitusta, joka oli jo alkanut tuntia ennen vuoden vaihtumista. Lämmin kostea kuumuus oli aistittavissa keskiyölläkin ja ilitulitteet silloilta katsottuna kohti **Marina Bayn** lahtea näyttivät hienoilta. Uusi Vuosi vaihtuu Singaporessa 6 tuntia ennen Suomea aikaeron vuoksi. Minulla oli koko tammi loma ja siten runsaasti aikaa lomalla ja tutustua kaupunkiin sekä elää siskoni perheen arkea.

Singapore on pieni maa neliökilometreiltään, mutta asukkaita on yhtä

paljon kuin Suomessa; noin **5,2 miljoonaa**. Pilvenpiirtäjät hipovat taivaan siluettia lähes silmäkantamattomiin. Kun tilaa on vähän, on rakennettava ylöspäin. Kaikkialla on äärettömän siistiä, ei roskia kadulla, ei tupakan tumppeja ja metron käytävät - tai siellä nimeltään MTR - kiiltävät puhtautta. Roskaamisesta saa sakon ja metrossa ei saa syödä eikä juoda omia eväitään. Metroasemilla ei edes ole roskikseja. Singaporessa on muslimi naispresidentti, mutta poliittiset asiat kulkevat pääministerin ja hallituksen kautta. Presidentillä on ennemminkin edustustehtäviä ja hän asuu perheensä kanssa valtavan suuressa puistossa muurien ja vartioiden ympäröimänä.

SINGAPORE SLING

Tämä ehkäpä maailman kuuluisin juoma on kehitetty Singaporen **Raffles hotellissa** silloisen baarimestarin toimesta vuonna 1915. Hotelli on remontoitu, mutta kuuluisa baari oli auki, joten pääsin maistamaan tätä upeaa drinkkiä ja olihan se hyvää. Hinta oli 32 Singaporen dollaria (21 euroa), mutta kerran elämässä onhan se maistatettava ja oli hyvä drinkki. Kyseisessä hotellin Long Barissa on sellainen erikoisuus, että pöydissä ovat isot pussilliset maapähkinöitä asiakkaille ja maapähkinöiden kuoret heitetään lattialle. Ainoa paikka siis, jossa saa roskata. Itse hotelli avataan täydessä loistossaan vuoden 2019 keskellä.

Singapore Sling

RUOKA

Ruoka on erittäin tärkeää Singaporelaisille. Sitä nautitaan ns. **Hawkers Centereissä**, joissa on erilaisia ruokatoimijoita ulkona katosten alla ja

asiakkaille keskellä yhteiset pöydät tai sitten ostoskeskusten **Food Court** alueilla. Lounasaikana food courteissa käy kova kuhina klo 12.00 alkaen ja onkin vaikeaa valita söisikö singaporelaista, korealaista, japanilaista, thaimaalaista vai kiinalaista ruokaa. Tykästyin itse kuumaan liemeen, johon sai itse valita kaikki lisukkeet. Liemi oli ihanan makuista ja vaihtoehtoja keiton raaka-aineiksi oli paljon. Kaikki keitettiin nopeasti ja lounas oli valmis nautittavaksi. Toki myös yksittäisiä ravintoloita löytyy. Tarjontaa on paljon, ruoka on hyvää ja keittiöitä on maailman laidasta laitaan. Perinteinen Singaporelainen ruoka on **Chicken Rice**, jossa on riisiä ja keitettyä kanaa maustetaan suolaa, inkivääriä ja valkosipulia. **Chili crab** on myös suosittua, jossa on isoja paloitetuja kuorellisia rapuja chilikastikkeessa. Tätä ruokaa näin syötävän kertakäyttöhanskoilla. Simpeliä, mutkatonta ja maukasta ruokaa.

Aamiaiseksi Singaporelaiset nauttivat kahvin tai teen kanssa paahtoleipää, jossa on voita ja perinteistä **Kaya hilloa**. Leipä voidaan vielä dipata puolikypsiksi keitettyihin kananmuniin, johon on lisätty vähän suolaa. Kaya on kookoksesta, kananmunasta ja Pandan palmun lehdistä valmistettu vaaleanvihreä hillo. Suolaa käytetään ruoissa jostain syystä niukasti.

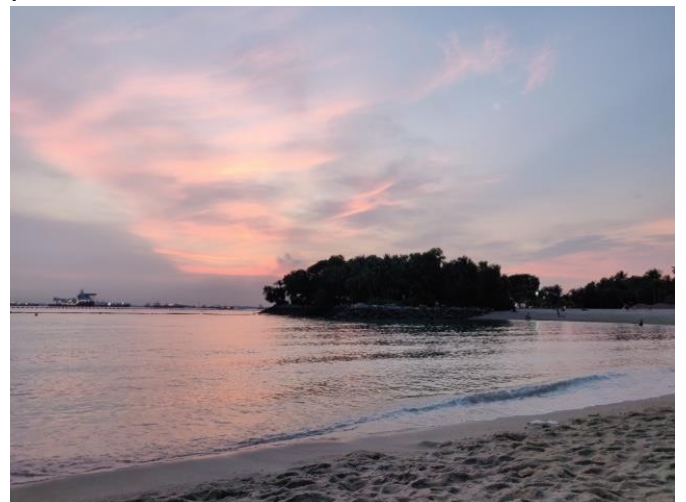
Singaporessa ei viljellä eikä kasvateta mitään, joten lähes kaikki elintarvikkeet ovat tuontitavaraa. Olin yllättynyt siitä, että vihanneksia ja hedelmiä käytetään annoksissa melko vähän, mutta ne ovatkin kallista tuontitavaraa. Mähdälle kananmunalle tuoksuvia Durjan hedelmiä näkyi myynnissä joko pelkkänä hedelmänä, jäätelönä tai jopa kahvina ja tätä hurjan tuoksuista herkkua en tällä kertaa tohtinut maistaa.

SAMPPANJABRUNSSI

Sisareni oli varannut meille loppiaiseksi aivan mahtavan samppanjabrunssin **Ritz Carlton hotellista**. Tämä oli ruokaihmiselle unelmien täyttymys maistaa samalla kertaa kaikki herkut, mistä voi vain uneksia. Kaikki oli tuoretta, herkullista ja täydellistä kruunattuna vuosikertasamppanjalla. Pääasiassa nautimme hummeria, kampasimpukoita, rapuja ja ostereita.

KAUPUNKI

Keskeinen alue on Marina Bay, jonka rannassa on valtava **Marina Bayn tornihotelli**, jonka tornien päälle on nostettu laivan muotoinen rakennelma. Tämä näkyy monesti, kun Singapoesta on nähtävillä kuvia. Rannassa on iltaisin klo 20 ja 21 upea valoshow musiikin säestyksellä. Marina Bayn katoilla on baari, josta voi katsoa kaupunkia todella korkealta tai jos huimaa vaihtoehtoisesti voit astua jokiveneseen, josta voi ihailla illalla valoshowta. Jos haluaa mereen uimaanonmentävä **Sentosan** saarelle, jonne pääsee kätevästi taksilla.

Saarella on Universalin suuri huvipuisto, valtava akvaario upeine kaloinneen ja koralleineen sekä ravintoloita ja uimaranta. Merenrantaa löytyy toki muualtakin, mutta niihin on keskustasta hieman pidempi matka.

Kaupungista löytyy myös erittäin värikkäät kaupunginosat **Little India**, **China town** ja **Arabic Street**. Jokaisessa on oman maansa tuotteita myynnissä. Löydät mm. upeita matoja, keittiövälineitä, silkkiä, mausteita, moskeijoita, temppeleitä ja Little Indiasta löydät **Mustafa Center** tavaratalon, joka on aina auki ja josta löytyy kaikkea maan ja taivaan väliltä. Viikonloppuisin tungos kaupassa on valtava.

BOTANIC GARDEN SEKÄ KIINALAI- NEN- JA JAPANILAINEN PUUTARHA

Keskustan tuntumassa on aivan upea puistoalue **Botanic Garden**, josta löytyy upeita kukkia ja - puita, hedelmäpuita, joutsenlampi, kahviloita sekä maksullinen **orkidea puisto**.

Orkideapuistossa on niin paljon erilaisia kukkia, etten ole koskaan nähnyt sellaista väriloistoa. Alueella on VIP-rakennus, josta löytyy kuninkaallisille ja valtiopäämiehille heidän virallisten valtiovierailujensa yhteydessä istutetut omat nimikko-orkideat. Omat orkideansa näyttelyssä olivat saaneet mm. Kuningatar Elisabeth ja Prinsessa Diana ja yllättäen meidän entinen pääministerimme **Matti Vanhanen**. Ja vielä löytyi yksi puutarha-alue hieman keskustan ulkopuolella automatkan päässä, jossa vierekkäin löytyvät sekä **kiinalainen-, että japanilainen puutarha** upeine kasveineen ja bonsai-puineen. Alueella oli kunnostustyöt meneillään, joten täyttä loistokkuutta emme tästä alueesta saaneet irti.

YÖSAFARI

Night safari pitää ehdottomasti kokea. Menimme illalla valtavan suureen eläintarhaan, jossa meitä kuljetettiin

autolla ympäriinsä. Näimme paljon erilaisia villieläimiä läheltä ja heillä oli tilaa ja hyvät olosuhteet kuljeskella.

MACRITCHIE LUONNONSUOJELU- ALUE

Tämä kannattaa kokea, jos viettää vähänkin kauemmin aikaa Singaboressa.

MacRitchie on upea luonnonsuojelu-
puisto, jossa voi patikoida luonnonau-
luonnonsuojelualueen ympäri 11,9 ki-
lometrin pituisen vaellusreitit. Kul-
jimme aivan viidakossa ja apinoita
matkan varrella oli runsaasti yrittäen
pihistää eväitä. Retken kruunasi **upea**
riippusilta, jonka ylitimme valtavan
korkealla puiden latvojen yläpuolella.
Kyllä huimasi katsoa alas. Kovassa
kuumuudessa retki on rankka ja juota-
vaa on varattava riittävästi mukaan.

TAKSIT

Singapore on kallis maa, mutta taksilla
ajo on edullista Suomen taksihintoihin
verrattuna. Yksi Singaporen dollari on
tällä hetkellä 0,66 euroa. Yleensä kau-
punkialueella ajaessa taksi maksoi vii-
destä kymmeneen euroa.

Singapore on ennen ollut maa, jossa
käväistään lentojen välilaskuilla. Ny-
kyisin Singaporeen mennään viettä-
mään lomaa pidemmäksikin aikaa.
Onhan siellä huippuhotelleja ja -ostos-
keskuksia sekä paljon nähtävää ja ko-
ettavaa ja aivan upeaa ruokaa. Vaikka
matka Helsingistä on pitkä, **menen**
varmasti toistekin.

Marina Bayn torni-
hotelli

JOENSUUSSA HARVOIN HUOMATTUJA MUISTOMERKKEJÄ JA MURAALEITA

Penttilän sahan muistomerkki, NELJÄ RAAMISAHA. Saha on perustettu 1971. Perustajat Gustaf Cederberg ja Petteri Parviainen. Saha paloi 1896, mutta se rakennettiin uudelleen ja se otettiin käyttöön 1918. Saha oli silloin pohjoismaiden suurin saha. Vuonna 1920 saha myytiin Kaukas Fabriikille. Saha siirtyi 1924 Repola Woodille. Toisen maailmansodan jälkeen sahan omistajaksi tuli Rauma-Repola Oy. Sen toiminta loppui 1988. Tyhjänä ollut saha paloi 1996. Nykyään saha-alueen omistaa Joensuu kaupunki.

Miranda veistos on Jokiasemalla. Veistoksen tekijä on tuntematon.

Merenneito Mirandan tarina

Kaksi nuorta nähtiin kävelevän joen rannalla. Ensitapaamisellaan he tiesivät olevansa luodut toisilleen. Side sinetöitiin suudelmin, joen rannalla.

Pojan mieli merille paloi, pesti merimiehenä odotti. Eron hetkellä tyttö jäi joen rannalle odottamaan poikaa pian palaavaksi.

Vuodet vierivät. Tyttö käveli joen rannalla odottaen poikaa yhä, mutta poika ei palanut.

Eräänä iltana, kun tyttö näki tähdenlennon, hän kuiskasi tähdelle toiveen, että poika vihdoin palaisi ja ottaisi hänet syliinsä. Kaipuun kyynel vierähti tytön poskelle. Tuo kyynel muutti hänet merenneito Mirandaksi, joka tälläkin hetkellä etsii rakastettunsa syliä järvien ja merien tuulisilta seliltä.

Kerrotaan:

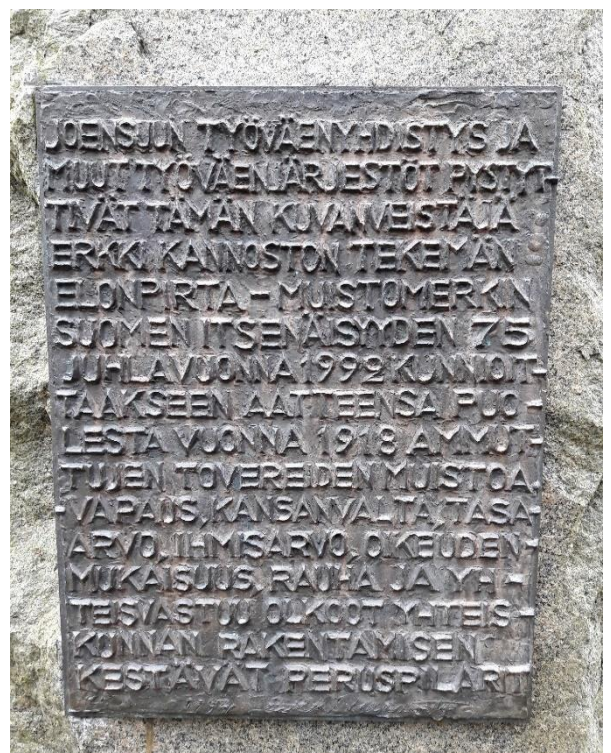
Kun kuulet Mirandan huokaavan,
tiedät toiveesi toteutuvan.

Kun näet Mirandan pyrstön heilahtavan,
tiedät rakkautesi kukoistavan.

Kun maistat Mirandan suolaisen kyyneleen,
tiedät mitä on kaipuu.

AATTEEN PUOLESTA 1918 KAATUNEIDEN MUISTOMERKKI. (Muistomerkki on Siilaisilla, käynti Nolja-kantieltä)

Kuvat ja teksti: Tauno Naumanen

Muistomerkki on pystytetty paikalle, jossa on teloitettu ja haudattu punaisia sotilaita ja siviilejä. Muistomerkkin on hankkinut Joensuun työväenyhdistys v. 1946.

MURAALI MAALAUKSIA

Poika ja koira muraalin ovat maallanneet tanskalaiset taiteilijat Telmo Pieper ja Miel Krutzmann. Maalauksen koko on viisikerroksisen talon päätyseinä. Työ on tehty syyskuussa 2017 ja se on maalattu yhdessä viikossa. Maalaus sijaitsee Länsikadun ja Mal-mikadun kulmassa

Vasemmalla oleva Karhumuraali on maalattu Suomen 100-vuotisjuhlan kunniaksi. Maalaus on Torikadun ja Suvantokadun kulmassa. Ja se on kuvataiteilija Katja Kouvo-laisen maalaama

Oikealla oleva muraali on Länsikadun eteläpäässä. Tekijää en ole onnistunut löytämään. Kaikki muraalit on maalattu 2017. (Kuvassa oleva valkoinen raita on lumivana)

Yksi kesäkuukauteni vehreillä Färsearilla

Teksti ja kuvat Maija Rönkkö
Asuinkyläni Nólsoyllä

Färsearet voisi olla Pikku Myyn sanoin vain kärpäsen kakkaa kartalla, pikkuinen piste likaa pohjoisella Atlantin valtamerellä Islannin ja Norjan välissä. Mutta kaikeksi onneksi Färsearet ovat todellisia, vuoristoisia ja ennen kaikkea vehreitä saaria: tarkalleen ottaen kahdeksantoista saaren muodostama itsehallinnollinen saariryhmä, joka kuuluu Tanskalle. Saarilla puhutaan fäarin kieltä, soudetaan siinä missä Suomessa pelataan pesäpalloa, ja juhli-taan kansallispäivä Ólavsøkaa heinäkuun lopulla usean päivän ajan. Ja minä vietin siellä kesätoissa heinäkuun 2018.

Nordjobbin kautta sain viikon varoitusajalla työpaikan pääkaupunki Tórshavnista, jossa noin 42% Färsearien reilusta 51 000 asukkaasta asuu. Onnekseni työ oli ruohonleikkuuta siimaleikkurilla kunnan piikkiin, mikä käytännössä tarkoitti maisemien ihastelua (töiden ohella) raikkaassa meri-ilmassa eri puolilla Tórshavnin. Kaikeksi onneksi saimme työnantajalta käyttöön vedenpitävät vaatteet, sillä Färsearten kesäsää ei tarjoillut samanlaisia helteitä kuin muualle Pohjoismaihin. Reilu 20 astetta mitattiin kyllä muutamana päivänä auringon porottaessa

pilvettömältä taivaalta, mutta 10°C ja pilvinen sää oli tavallisempaa, ja normaalistikin tuulisilla saarilla viuhui myrskytuulikin parisen kertaa.

Paitsi työpaikan, myös asumisen järjesti Nordjobb. En kuitenkaan asunut samalla saarella kuin millä Tórshavn sijaitsee, vaan Nólsoy-nimisellä saarella, josta joka-aamuinen ja -ilta-päiväinen lauttamatka pääkaupunkiin vei 20 minuuttia ja maksoi opiskelijalle 30 Tanskan kruunua. Nólsoy on paikallisten kesken tunnetuin Maggie's-ravintolastaan, joka aloitti aikoinaan pelkkänä kellarilokaalina paikallisille bändeille, mutta joka nyt on suosittu live-soit-topaikka bändeille eri puolilta Färsearia: suosittuja muusikkoja saarilla ovat esimerkiksi Teitur, Eivør, Sakaris, Konni Kass, Frostfelt, Frum ja Orka. Sekä turisteja että fäiriläisiä houkuttelee paikalle myös Tórshavnissa juhli-tavan Ólavsøkan jälkeen järjestettävä Ovas-tevna, jota juhli-taan Färsearilta Tanskaan vuonna 1987 soutu-neen Ove Joensenin kunniaksi.

Nólsoy, kuten lähes kaikki muutkin Färsearten saaret, on myös listattu BirdLife Internationalin toimesta kansainvälisesti tärkeäksi lintu-alueeksi, mikä taas houkuttelee paikalle turisteja suurine kameroineen.

Luonto ylipäättään onkin saarten tärkein turistien houkutin, mutta upeasta luonnostaan huolimatta turistilaumat ovat vasta viime vuosina alkaneet löytää Färsaaret.

Monet färsaarelaiset vastustavat kuitenkin turismia, samalla kun se tuo merkittäviä lisätuloja alueelle, jossa on viime vuosina rakennettu useita kalliita, saaret toisiinsa yhdistäviä tunneleita korvaamaan lauttaliikennettä. Kuten muuallakin maailmassa, turistit kuitenkin tuovat mukanaan omat ongelmansa. Esimerkiksi vakituisen asunnon löytäminen Tórshavnissa on vaikeaa osittain siksi, että monet vuokraavat asuntonsa mieluummin turisteille Airbnb:n kautta, kuin vakinaisille asukkaille.

Turismin suurin riski Färsearillakin on kuitenkin lisääntyvien turistimäärien luoma paine luonnolle. Ongelma korostuu vielä entisestään, kun kyse on pienestä saariryhmästä, jossa kaikki turistit ryntäävät samoihin paikkoihin ihastelemaan ja siinä ohessa pilaamaan niitä: Gjogv, Saksun, Gasadalur, Mýkines ja Sørvágsvatn ovat Färsearten tärkeimpiä "must see"-kohteita. Itse olen varsin jäävi sanomaan, että Färsearet pitäisi jättää turisteilta rauhaan kauniin luonnon säilyttämiseksi, mutta jos sinne matkustaa, kannattaa se ainakin tehdä luontoa mahdollisimman vähän rasittaen: mieluummin matkustaa muulloin kuin vilkkaimpana turistisesonkina, kulkea vain jo olemassaolevilla poluilla ja reiteillä, sekä luonnollisesti jättää luonto roskattomaksi ja eläimet rauhaan. Tanskasta Färsearille matkaaminen laivalla lentokoneen sijasta on lisäksi paitsi ilmastolle ystävällisempi, myös varmasti matkaajalle kiinnostavampi kokemus!

Lukuun ottamatta erästä maanviljelijää Saksunissa, joka on viritellyt porttinsa pieleen aggressiiviset turisminvastaiset kyltit ja kuulemma innostuu silloin tällöin

haulikkonsa kanssa turisteja nähdessään, ovat färsaarelaiset, tai fäärit, yleisesti ottaen hyvin ystävällistä porukkaa. Oman fäärin kielensä lisäksi he puhuvat hyvin sekä tanskaa että englantia, mikä helpottaa kommunikointia huomattavasti, vaikka ruotsintaitoiset voivatkin jotain fääristäkin ymmärtää: onhan se ruotsin sukulaiskieli ja ainakin minun mielestäni muistuttaa islannin ja tanskan kielten sekoitusta.

Tórshavnin satamaa ja keskustaa

Saaria yhdistävät bussi- ja lauttayhteydet eivät aina ole häppöiset autottoman vierailijan näkökulmasta, joten suureksi ilokseni eräs paikallisista kollegoista ajelutti minua ja norjalaista nordjobb-kollegaani ympäri saaria juurikin niitä turistinähtävyyksiä katselemaan: lisäksi vuokrasimme muutaman muun ruotsalaisen ja tanskalaisen nordjobbarin kanssa auton erääksi viikonlopuksi, päästäksemme näkemään lisääkin paikkoja.

Toisen työkaverin seurassa pääsimme myös hänen kotiinsa maistamaan paikallisia perinne- ja juhlaruokia, eli

Kansallispäivä Ólavsøkan juhlintaa

mikä tarkoitti esimerkiksi ilmaisia museokäyn-
tejä, soutukilpailujen katselemista, sekä ri-
vissä tanssittavaa jatkaleikkaa muistuttavan
perinnetanssin tanssimista koko kaupungin
keskustan vallanneessa mutkikkaassa ”ri-
vissä”, upeisiin kansallisasuihinsa pukeutunei-
den fäärien kanssa.

Kuukauteni Färsearilla oli siis mahtava koke-
mus, johon kuului paljon meri-ilmastosta ja
saaristoelämästä nauttimista sekä färsearilai-
seen arkipäivään ja perinteisiin tutustumista!
Minulle oli myös mielenkiintoista verrata pa-
rin vuoden takaista kesätyöpaikkaani Grönlan-
tia ja Färsearia toisiinsa: ovathan molemmat
Tanskalle kuuluvia itsehallintoalueita. Färsear-
ten suhde Tanskaan tuntui kuitenkin paljon ta-
savertaisemmalta kuin Grönlannin ja Tanskan
suhde.

Matkustaminen Tanskan ja Färsearten välillä
on toki huomattavasti edullisempaa kuin
Tanskasta Grönlantiin asti, ja valtaosa Färsear-
ten nuorisosta muuttaakin Tanskaan opiskele-
maan lukion jälkeen, palatakseen kesäisin ko-
tiin Färsearille. Ilmeisesti juuri insinööriksi
opiskelu on fäärien suosiossa: kollegoistani
valtaosa opiskeli eri alojen

insinööreiksi juurikin Tanskassa, ja myös eräs
paikallinen kirjailija, Jógvan
Isaksen, mainitsee romaanissaan ”Blid er den
færøske sommernat”, kuinka suosittu insinöö-
rinammatti ainakin tórshavnilaisten keskuu-
dessa on. Grönlantilaisista monet viettävät
noin vuoden verran lukioajastaan Tanskassa
oppimassa kielen käytännössä paremmin,
mutta monet myös palaavat takaisin Grönlan-
tiin heti sen

Gjogvn kylää, taustalla Kalsoy

Nordjobbarien kanssa retkellä, taustalla Vi-doy

jälkeen, eikä yhtä iso osa jatko kouluttaudu: joutuvathan he Tanskassa ihan eri tavalla rasismin kohteeksi kuin monesti norjalaisiin viikinkeihin tai tanskalaisiin

sukujuurensa juontavat fäärit. Myös erot kaikenlaisen infrastruktuurin tasossa ovat huomattavat

Esimerkiksi Grönlannissa maan viidenneksi suurimmassa kaupungissa oli yksi paikka, jossa pystyi ostamaan WiFiä käyttöönsä, ja netti ylipäätään on hyvin kalista. Färsearilla taas WiFi löytyy kaikkialta, niin kahviloista kuin lautoiltakin, eikä netin käyttäminen muutenkaan ole sen kalliimpaa kuin Suomessa. Myös julkinen liikenne on Färsearilla huonosta aikataulutuksesta huolimatta parempaa kuin Grönlannissa, jossa sitä ei edes kaikista kaupungeista löydy.

Myös se on merkittävä ero, että suurimman osan kaikista yrityksistä, eli rahaa virtaa enemmän tanskalaisten kuin itse grönlantilaisten taskuihin. Färseariltakin tanskalaisten omistamia yrityksiä toki löytyy, mutta ei yhtä suurissa määrin. Ylipäätään fäärien suhtautuminen Tanskaan vaikuttaa paljon positiivisemmalta kuin monien grönlantilaisten, vaikka myös Färsearilta löytyy itsenäisyydestäkin haaveilevia.

Gasadalurin tunnettu vesiputous

NAUMASTEN SUKUSEURANHALLITUKSEN JÄSENEEN ESITTELY

Kuvat ja teksti: Ritva Silvennoinen

Olen eläkkeellä oleva sairaanhoitaja, perheterapeutti. Minua on kiinnostanut myös ammatillisesti suvut ja niiden tarinat. Tulin valituksi viime kesän sukukokouksessa hallitukseen. Ajattelin silloin, että miksipä ei, juuri tämä suvuistani on minulle läheisin. Joku sanoikin minun jatkavan äitini jalanjäljissä.

Ukkini isä oli Sätöskosken Jyrki Naumasan perheeseen neljäntenä lapsena syntynyt Simeon. Hänet tunnetaan Simona. Simo avioitu Josefii-nansa kanssa ja he saivat kuusi lasta asuaan Sätöksessä. Myös ukkini Aarne ehti syntyä siellä v.1903. Seuraavana vuonna tämä perhe muutti asumaan Utraan, joka siihen aikaan oli vilkas teollisuuskylä. Utrassa perheeseen syntyi vielä kaksi poikaa. Aikuisuuteen kahdeksasta lapsesta kasvoi kuusi. Näistä sisaruksista hävisi maailmalle kaksi, kolmannenkin kohtalosta tiedetään niukasti.

Ukkini perheen tarina kertoo hyvin yhteiskunnan muutoksista ja tragedioista. Ukkini Aarne löysi Aininsa Ranta Mutalasta. He avioituivat v.1928 ja asettuivat asumaan ukkini rakentamaan taloon Ainin kotipaikan lähelle. Tähän syntyi äitini Maila (1930), Heidän ainokaisensa Maila tutustui Toivoonsa myös Mutalassa ja he avioituivat v1953. He asettuivat asumaan yhteistalouteen Aarnen ja Ainin kanssa, juuri ostettuun taloon joka oli vielä keskeneräinen, kun synnyin v1954. Aini-mummi hoiti minua, äitini sai vain kolmen viikon äitiysloman töistään kuten silloin oli säädetty. Mummin kanssa teimmekin paljon asioita yhdessä.

Kirjoittaja sienimetsässä

Esittelinkin itseni pienenä Naumanen - Kuivalaiseksi.

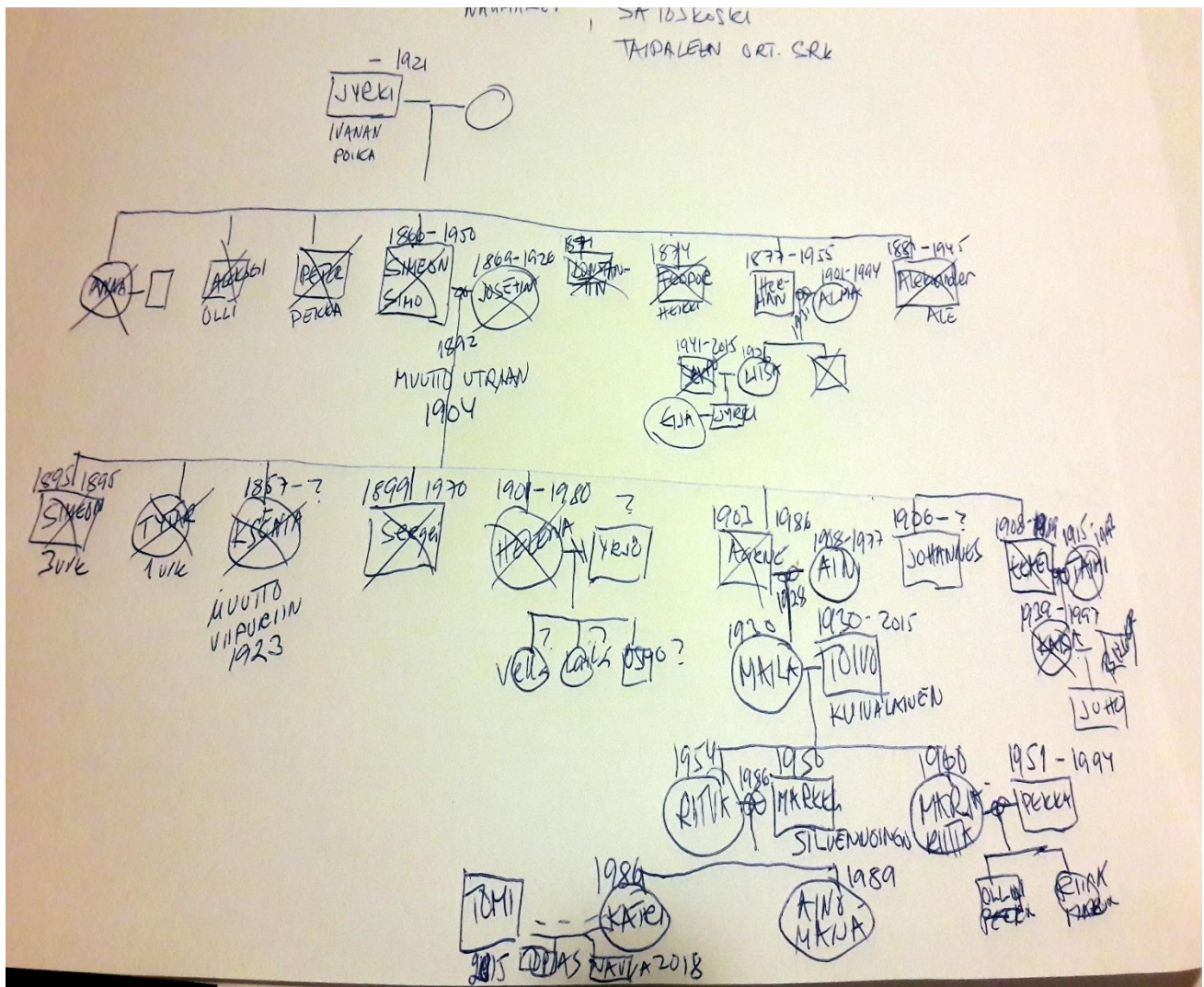
Yhteydet sukuihin olivat tiiviit. Sain yhdeksi kummikseni Naumasan Liisan ja siellä Alman ja Liisan kotona Sätöksessä vierailimme usein. Monet hienot muistot kuuluvatkin sinne: navettahommat ja heinätyöt, Hely- hevosella ajamiset ja kanan tappaminen Alma-tädin kanssa.

Ehdimme vierailla myös muissa sukulaisissa. Matkalla Liisa-kummin luo ukkini ja mummini sekä äitini kertoivat tarinoita taloista missä asui sukua ja missä Aini-mummi ja äitini olivat olleet evakossa. Nämä tarinat ja ihmiset elävät jotenkin vielä muistissani ja matkalla kerroin näitä tarinoita edelleen.

Ukkini Aarne, mummini Aini ja äitini Maila

Minä tutustuin Markkuuni myös Joensuussa, menimme naimisiin 1978, asetuimme asumaan Mutalaan ja täällä asumme edelleen. Me saimme kaksi tytärtä: Katri 1986 ja Aino-Maija 1989. Katrilla on Tominsa kanssa kaksi pientä poikaa Helsingissä. Meidän työt ja Topiaskin puhuvat Liisa-kummista ja vierailut Sätöksessä ovat tärkeitä edelleen. Onhan siellä isäntänä nyt kummipoikani Jyrki Eijansa kanssa. Näin suvun tarinat elävät edelleen, hyvä näin. Katsotaan mitä uutta sukuseurassa toimiminen tuokaan tullessaan.

Ritvan sukupuu

PÄIVIN MUISTOJA 70-JA 80- LUVULTA KIVIAHOSTA

Kuvat ja teksti: Päivi Tirronen Muistelumietteitä

Elin koko lapsuuteni Outokummun Sätöksen kylällä kotitilallamme Kiviahossa. Varhaislapsuudessa perheeseen kuuluivat äiti-Pirkon, isä-Maurin ja veljeni Petrin lisäksi setäni Lauri eli Lassi ja isovanhempani Helmi Lyydia-mummi ja Herman-ukki. Pikkusiskoni Riikka syntyi myöhemmin.

**Kiviahossa 1970-luvulla Ukki-Herman,
Isä-Mauri, Lyydia-mummo ja Päivi**

Kesät tuntuivat pitkiltä ja talvisin sai vuorenvarmasti luottaa lumen saapumiseen reilusti ennen joulua ja reiluina kinoksina. Aikuiset eivät pilanneet tai rajoittaneet loistavia leikkijämme liiallisella valvonnalla. Vanhaa kunnon periaatetta ”kylän lapset vahtikoot toisiaan” sovellettiin kaikissa naapuruston taloissa. Kiviahossa vallitsi sopivan salliva ilmapiiri, joten meille kerääntyi useimmiten leikkijöitä Happosesta, Räsäsestä, Sätöksen vanhalta koululta Holopaisesta ja tätilästä Koposesta. Kuukaan kylän lapsista ei koskaan ollut kunnallisessa päivähoidossa. Useimmat kuitenkin

kävivät kuusivuotiaana seurakunnan kerhossa kerran viikossa. Leikkien ohella maalaistaloissa lapsetkin osallistuivat talon hommiin, muut ajat saimme viettää kuten halusimme. Sisarusteni Petrin eli Peten ja siskoni Riikan sekä armaan serkkuni Marjukan eli Mallun luvalla nyt keskityn muutamiin hauskiimpiin leikkimuistoihin. Riikka osallistui minun leikkeihini suloisena, mutta hidastavana ja vahditavana taaperona yhdeksän vuoden ikäeromme johdosta.

Talvisin hiihdimme, laskimme suksilla mäkeä, ajelimme potkureilla ja luistelimme. Isä- Masa ja Lassi tekivät meille monena talvena oman luistelukentän ensin Kiviahon talon viereen ja myöhemmin nykyisen konehallin kohdalle varta vasten tehdylle kentälle. Lassi asensi jopa tehokkaan ulkovalon, että pystyimme luistelemaan myös iltaisin. Joskus lunta oli jäällä niin paljon, ettei kolaussession jälkeen enää jaksanut luistella ollenkaan. Toisinaan isä kilttinä siisti jään ennen lypsylle menoaan. Koposten kanssa yhteinen, parin kilometrin mittainen hiihtolatu on kierrellyt lähimetsissä jo ainakin 40 vuoden ajan. Aluksi muistan latua avatun hiihtämällä, mutta pian Lassi-setä siirsi homman moottorikelkka-aikakauteen valmistaen itse myös latuhöylän. Nykyisin latuverkosto on kasvanut upeaksi naapureiden ja kyläläisten tehdessä latuja sinne tänne pitkin Sätöksen ja Sätöskosken peltoja. Serkkuni Timo Koponen jaksaa uurastaa kelkallaan pitäen auki reitistöä Koposen ja Kiviahon osalta. Pete oli mestari kaivamaan erilaisia lumimatoja kotipihan penkkoihin. Oli luolastoa, iglua, perinteistä lumilinnaa avonaisella katolla ja vaikka mitä lumivuoreen kaiverrettua

tunnelia. Gore tex- vaatteista ei todellakaan osattu haaveilla, kun ulkoilutuntien päätteeksi kilpailtiin kenellä ovat kovimmiksi jäätyneet ulkohousujen lahkeet. Useimmiten samettihousujen käyttäjä oli ylivoimainen voittaja. Myös serkuilta perittyjen sarkahousujen vedennimemiskyky oli ihailtava.

Serkukset Marjukka, Petri ja Päivi pihakivellä

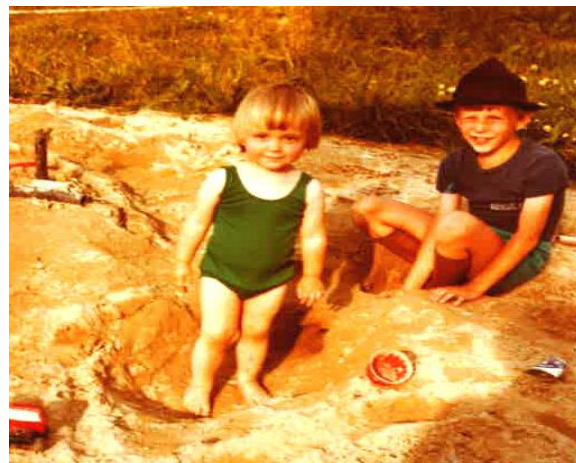
Keväisin kuivanmaan asukeille koittivat riemuisat ajat valtaojien alkaessa tulvia sulamisvesistä. Vietimme aikaa peltoaukean lammissa testaten kenellä riittävät pisimmälle kantti ja kumppareiden varret. Jäävesi hulahti poikkeuksetta kenkään ennemmin tai myöhemmin. Monesti mullahti joku huono-onninen leikkijä kokonaan veden alle liukastuttuaan veden alla piilossa olleeseen jäälänttiin. Kastumisista ei juurikaan viitsinyt aikuisille valittaa, sillä parhaimpaan tulva-aikaan ei suurimmalle ojalta oikeastaan olisi saanut mennä ollenkaan. Oli parasta kärsiä hiljaa märkyydestä, että ihanat puoli-salaiset vesileikit saivat jatkua.

Kesäisin ajelimme pyörillä pitkin pihvoja ja traktoreita. Vähän isompina saimme Mallun ja Peten kanssa joskus ajella noin viiden kilometrin päähän Kalattomalle Kaltiaisen kaupalle äitien antamille pikkuostoksille. Yleensä asiaan kuului munkki ja limppari tai jätskit. Kotipihalla pelattiin pesistä ja etenkin kopiteltiin. Sulkapalloa oli hauska lätkiä; silloin oli tyyniä

iltoja, toisin kuin nykyisin! Myös lentopallolla palloteltiin, varsinkin vähän isompina. Useampien vuosien ajan kyläläisiä kokoontui kerran viikossa Eero ja Taina Huttuseen oikealle lentopallokentälle pelaamaan.

Isä ja Lassi rakensivat leikkimökin joskus 70-luvun alkupuolella. Mökissä oli kaksi-ikkunainen tupa ja lähes samankokoinen avokuisti. Perunalaatikoista tuli sopivat sängyt, vanha tv-pöytä muuttui ruokapöydäksi ja kirjahyllykin löytyi jostain aitan uumenista. Pete sai leikkimökin viereen joka kesä melkein traktorikuormallisen ihanaa, uutta hiekkaa. Hiekanajopäivä oli aina suuri tapaus! Hiekasta löytyi hyvällä lykyllä savimöykkyjä ja kauniita sileitä kiviä. Savesta leivottiin tahmeaa löllöä, joka oli kivaa sivellä sääriin. Jostain syystä äiti ei tuntunut tykkäävän löllöstä yhtä paljon. Savesta tehtiin myös leipomuksia, joita sitten kuivatettiin leikkimökin vintillä polttavassa kuumuudessa peltikaton alla. Savea käytiin hakemassa myös pelloille kaivettujen ojien penkoista.

Perinteinen lasten työtehtävä kesäisin oli hakea lehmät iltapäivisin pelloilta lypsylle. Joskus homma oli helppo, jos laumassa oli selkeä johtajalehmä. Tarvitsi vain hakea johtaja ja muut seurasivat perässä. Useimmiten tehtävä tiesi hikistä hetkeä siksakkia pitkin peltoa, laiskan lauman löntystellessä eestaas ja pörräävän karpäslauman siirtyessä ajettavien kimpusta paimenien kimppuun. Pelottavin lehmä oli Ystävä, joka oikeasti vihasi lapsia. Nimi oli sille elukalle surullisen väärä. Ystävän sarvien edessä teimme Peten kanssa useampiakin

Riikka ja Petri uudella hiekalla leikkimässä.

syöksyjä turvaan sähkölankojen alitse. Paimenpojan sähköä Ystävä onneksi kunnioitti. Lehmiin liittyy moni muisto lapsuudesta. Eläimiä piti kunnioittaa ja niitä ei ikinä kiusattu. Navetta leikkipaikkana oli ehdottomasti kielletty. Eläimiä sai aina lypsyaikoina ja ulkona rapsutella. Moni villakinnas päätyi lehmän mahaan karhean kielen lopsaistua silittelijän kättä äkkiarvaamatta.

Ihanin kesäleikki oli ehdottomasti nimeltään kivillä. Sanottiin aina: Mennäkö kiville?

Leikki syntyi pihapiirimme reunustalla olleeseen isoon kiviröykkiöön ja sen viereiseen tiheään lepikköön. Leikissä oli poikien eli Peten ja Räsäsen poikien koti, jossa oli yksi huone. Heillä leikin pääidea tuntui olevan ärsyttää ja sotkea tyttöjen ihanaa ja selkeää leikkiä. Tyttöjen kodissa asui minun lisäkseni Mallu sekä naapurin Minna ja Saija. Meillä jokaisella oli oma huone, jonka seinät oli tehty maahan astelluista kivistä. Lattia lakaistiin risukimpulla puhtaaksi. Umpitiheä lepistö toimi kattona pitäen sateen poissa. Oli ihanaa leikkiä sateellakin vihreän katon alla! Usein saimme äidiltä jotain evästä kiville. Leikit kestivät kerrallaan tuntikausia ja kivillä-leikki kesti monta kesää. Lopullinen tuho saapui aikanaan tielinjan siirtyessä kulkemaan juuri kivisen kotimme ylitse. Vaikka olin silloin jo parikymppinen, rakkaan leikkipaikan tuho tuntui katkeralta.

Piha-aitassa saimme leikkiä eri vuosikymmeniltä sinne jääneillä vaateilla. Vaihteleva tyttölauma viimeisteli hienoiksi naisiksi pukeutuneina äidin 60-luvun tanssikengät. Kapeat, kauniit korot upposivat hiekkatiehen ja mekkojen helmat viistivät maata, kun leikimme kuningatarta tai missikisoja. Pete ja muut pojat veistivät puusta pyssyjä ja miekkoja rosvoleikkejään varten. Kesäisin Pete-veljeni rakensi monia majoja. Oli erillisiä vajatyyppejä majoja, telttatyylisiä virityksiä pusikossa ja yksi haasteellinen, korkealla jalustalla ollut huterahko maja. Siitä erityisesti aikuisetkin kiinnostuivat tarkemmin ja isän tutkimusten päätteeksi maja päättyi takaisin lautakasaksi. Minusta hienoin Peten

majoista oli kaksihuoneiseksi hiljalleen laajentunut maja. Se muistutti lännenelokuvien preeriahenkistä asumusta. Maja sai arvoisensa lopun pikkuserkkumme Teron ja Peten leikeissä tuhoutuessaan täydellisesti jossain kiivaassa taistelussa.

Etsiessäni kuvia näistä leikeistämme, huomaisin surukseni lähes kaikkien valokuvien muuttuneen oransseiksi. Alkujaankaan kuvia lapsuudenleikeistä ei ole ollut montaakaan. Arki maalla oli aikuisille työntäyteistä ja lapset leikkivät leikkejään toisaalla. Muistot rakkaista leikeistä sen sijaan ovat edelleen vahvoja ja iloisia. Mieleen palaa keskustelunpätkiä, tuoksua, makuja. Keho muistaa monta kiven raapaisua ja itikanpistoa, pyörällä kaatumista ja kielen jäätymistä pihakeinun ruosteiseen rautajalkaan. Olen onnellinen, kun omat lapseni ovat saaneet leikkiä samalla pihalla ja samojen peltujen reunoilla viettäessään aikaan enolassa, mummolassa tai ukkilassa, miten vai Kiviahoa haluaakaan kutsua. Omat lapseni ovat asuneet ensin Espoossa ja sittemmin Mikkeliissä, mutta Outokummussa on aina ollut se toinen koti eli Kiviaho ja sen rakkaat ihmiset.

Tarina siis jatkuu uudessa sukupolvessa. Jatkekaan leikkimistä!

Kirjoittaja Päivi

NAUMANSEN SUKUSEURA RY:N JÄSENET

Ankar Meri Johanna	Turku	Naumanen Olavi	Outokumpu
Andronoff Teija	Kantvik	Naumanen Aune	Outokumpu
Asikainen Meeri	Niittylahti	Naumanen Reijo Olavi	Outokumpu
Asikainen Mika	Sirkka	Naumanen Raimo	Outokumpu
Fredriksson Terhi	Espoo	Naumanen Eila	Outokumpu
Haapasalo Rauha	Outokumpu	Naumanen Tauno	Joensuu
Hakkarainen Martti	Riihimäki	Naumanen Pirkko	Joensuu
Halttunen Mirja	Kouvola	Naumanen-Salmela Tiina	Kuopio
Hiltunen Sari	Ylämylly	Naumanen Mauri	Outokumpu
Hiltunen Iiro Juhani	Ruotsi	Naumanen Pirkko	Outokumpu
Hirvonen Tarja	Mäntsälä	Naumanen Petri	Outokumpu
Kajjalainen Milja	Helsinki	Naumanen Pekka	Vantaa
Karttunen Riikka	Lehmo	Naumanen Vilho	Ylöjärvi
Kontkanen Esko	Vantaa	Naumanen Heikki	Palokka
Kontkanen Raija	Joensuu	Naumanen Matti	Outokumpu
Koponen Esa	Outokumpu	Naumanen Sinikka	Outokumpu
Korhonen Mia	Jyskä	Naumanen Terttu	Viinijärvi
Koskenkorva Pirjo	Karkkila	Naumanen Tapio	Viinijärvi
Kuivalainen Maila	Joensuu	Naumanen Teemu	Loviisa
Kuosmanen Ari	Jyväskylä	Naumanen Keijo	Valkeala
Laakkonen Tuula	Iisalmi	Naumanen Mira	Helsinki
Lahtinen Pinneli	Nummela	Naumanen Jari	Riihimäki
Lappi Ritva	Espoo	Naumanen Liisa	Outokumpu
Lasarov Kimmo	Outokumpu	Naumanen Kauko	Outokumpu
Lasarov Reetta	Outokumpu	Naumanen Merja	Helsinki
Naumanen Hanna	Vaajakoski	Naumanen Ritva	Espoo
Matinlassi-Rönt. Seija	Kempele	Naumanen Eeva	Outokumpu
Naumanen Raija	Lohiranta	Seilonen Tuire	Ylämylly
Naumanen Eveliina	Kirkkonummi	Siitonen Pirkko	Kuopio
Naumanen Veikko	Vantaa	Silvennoinen Ritva	Joensuu
Naumanen Heikki	Outokumpu	Soukka Maili	Lohja
Naumanen Arvo	Outokumpu	Stenius Marja Liisa	Espoo
Naumanen Virpi	Varkaus	Säynätjoki Liisa Maria	Joutsa
Naumanen Matti	Suhmura	Taipale Suoma	Helsinki

Naumanen Liisa	Suhmura	Taipale Erkki	Helsinki
Naumanen Carolina	Suhmura	Taipale Eeva Susanna	Tampere
Naumanen Raimo	Kuopio	Tirronen Päivi	Mikkeli
Naumanen Paula	Porvoo	Tolonen Lea	Outokumpu
Naumanen Jari	Tuusula	Turunen Kati	Joensuu
Naumanen Maarit	Tuusula	Vainio Meri	Hämeenlinna
Naumanen Pekka	Lohja	Viitana Marja-Leena	Ruotsinpyhtää
Naumanen Tero Pekka	Joensuu	Vihervalli Annikki	Kempele
Naumanen Hanna	Vaajakoski	Vihervalli Päivi	Haukipudas
Naumanen Aune	Outokumpu	Viljamaa Lea	Lempäälä
Oinonen Raili	Ylämylly		
Pakkanen Matti	Outokumpu	NUORISOJÄSENET:	
Piiparinen Raimo	Viinijärvi	Lustig Daniel	Vaajakoski
Pulli Anja	Outokumpu	Lustig Laila	Vaajakoski
Ratilainen Riikka	Outokumpu	Naumanen Tatu	Outokumpu
Riikonen Liisa	Outokumpu	Naumanen Reetta	Outokumpu
Riikonen Jyrki	Outokumpu	Naumanen Simo	Porvoo
Riikonen Eija	Outokumpu	Naumanen Siiri	Porvoo
Räsänen Arto	Helsinki	Naumanen Enni	Porvoo
Rönkkö Seija	Harinjärvi	Naumanen Lempi	Porvoo
		Naumanen Jesse	Varkaus
		Salmela Olivia	Kuopio
		Tirronen Aapo	Mikkeli
		Tirronen Ossi	Mikkeli
		Tirronen Sanni	Mikkeli
		Tirronen Pihla	Mikkeli

TIEDOTTEITA

Myytävänä:

Pöytäviiri 5 kpl 33,5 €/kpl + postikulut

Mainoshinnat tähän lehteen

- kokosivu 180 €
- 1/2 sivu 90 €
- 1/4 sivu 45 €

Seuraava sukokous ja sukutapaaminen

On 4.7.2020 Sukukokous kokouspaikka on vielä auki. Ohjelma lähetetään kaikille sukuseuran jäsenille vuoden 2020 lehden mukana.

Seuraava lehti ilmestyy 2020

Lehden toimittajana haluan kiittää lämpimästi kaikkia niitä henkilöitä, jotka ovat kirjoituksillaan mahdollistaneet tämän lehden ilmestymisen.

Vetoan kaikkiin sukuseuramme jäseniin, että osallistuisitte vielä aktiivisemmin lähettämään kuvia, runoja, tekstejä jne. Lehden tekeminen vaatii aineistoa.

Vuoden 2020 lehteä varten tulisi materiaalit lähettää Tauno Naumaselle 30.1.2020 mennessä. Sähköposti: tauno.t.naumanen@gmail.com

Osoite Nepenmäenkatu 1 A 1 80200 Joensuu. Puh. 050 403 9541.

Sukuseuraan liittyminen

Sukuseuran varsinaiseksi jäseneksi voidaan hyväksyä jokainen 18 vuotta täyttänyt henkilö, joka isän tai äidin puolelta on sukuun kuuluva tai avioliiton kautta on siihen liittynyt.

Sukuseuraan voi liittyä ilmoittamalla puheenjohtajalle, hallituksen jäsenelle ta ilmoittamalla seuran internetsivulla olevalla lomakkeella osoite: www.naumaset.com.

Sukuseuran jäsenmaksu on kahden vuoden toimikaudelta 25 €. Seuran tilinumero on: FI 85 5770 5320 0320 85. Jäsenmaksun päättää sukuseuran yleiskokous.

Seuran jäsenen alle 18 vuotias lapsi voi liittyä seuraan nuorisojäsenenä. Nuorisojäsen on vapaa jäsenmaksusta.

